

nævne, der bliver tusindvis af Eksempler. Husk paa, at det drejer sig om $\frac{3}{4}$ Mill. Mennesker, som i Øjeblikket er Medlemmer af Sygekasserne, der bliver Tusinder af Eksempler paa den Uretfærdighed, som dette Lovforslags Gennemførelse vil medføre. At en Mand f. Eks., der bliver Enkemand, rykker op i Indtægtsklasse og ikke kan nyde Statstilskud og være Medlem af Sygekassen, vil ikke være en ukendt Ting. Det vil blive en ganske dagligdags Ting, at han, naar han fra at være gift gaar over i den ugifte Klasse, pludselig kaldes bemidlet, medens han tidligere var ubemidlet. Der dør desværre i Løbet af Aarene saa mange Mennesker, at dette, naar der er Tale om $\frac{3}{4}$ Mill. Mennesker, ganske naturligt ikke vil blive noget enkeltstaaende Fænomen.

Ogsaa alle de andre Tilfælde, jeg nævnte, vil opstaa det ene efter det andet. Hvis en Byarbejder med 5 Børn har over 2,200 Kr. i aarlig Indtægt, vil han blive sat ud eller i hvert Fald over i de bemidledes Klasse, selv om han ikke ejer nogen som helst Formue eller Ejendom, hvorimod en Gaardmand med 5 Børn, der bor i et Landsogn udenfor den samme By, hvor Byarbejderen bor, kan have 10,000 Kr. i Formue og 1,900 Kr. i aarlig Indtægt og nyde Statstilskud og forblive i de ubemidledes Del af Sygekassen. Jeg kan ikke forstaa, at den højtærede Minister kan forsvare dette som retfærdigt og rimeligt, det er i høj Grad uretfærdigt og urimeligt, thi det er dog en betydelig bedre Stilling at være Landejendomsbesidder med 10,000 Kr. i Formue og 1,900 Kr. i aarlig Indtægt end at være Byarbejder eller københavnsk Arbejder med maaske et enkelt Aar en Indtægt af 2,200 Kr. Byarbejderen skal bestandig jage for at finde Arbejde, og han lever Livet paa et helt anderledes usikkert Grundlag, end den Landejendomsbesidder gør, der er saa heldig at have 10,000 Kr. i Formue eller i Ejendom, hvad det nu maatte være, og 1,900 Kr. i aarlig Indtægt. Hvis en saadan københavnsk Arbejder, der er uden Ejendom og har 2 Børn, et Aar driver det til at opnaa 2,800 Kr. i Indtægt, bliver han jaget ud af Sygekassen; ikke alene bliver Statstilskuddet frataget ham, men han bliver helt udelukket, han er blevet saa bemidlet, at han slet ikke kan være Medlem af nogen Sygekasse, skønt en saadan Mands Liv former sig som en Kæde af Usikkerhed, en stadig Kamp for Tilværelsen, trods den tilsyneladende store Indtægt, som 2,800 Kr. kan

siges at være. Man maa dog se paa, hvilke Krav der stilles i de store Byer til Folk i Retning af Husleje, Skatter og meget andet, de 2,800 Kr. svinder da lumsk ind og kommer neppe en Gang til at svare til 1,900 Kr. ude paa Landet.

Jeg nævnte et andet Eksempel, som den højtærede Minister ganske vist berørte, da han havde Ordet, men han gav ikke noget Svar paa, hvorledes Forholdet bliver. Naar nu Loven skal revideres, og en ny skal gennemføres, er det ikke Sygekasserne ligegyldigt, hvorledes Stillingen er for de gifte Kvinder og de Børn, som er 15 Aar eller i hvert Fald i den Aldersklasse, hvor de kan blive optagne som selvstændige Medlemmer. Jeg nævnte et Tilfælde med en Mand, som havde 28 Kr. om Ugen og 2 Børn, der hver tjener 2—3 Kr. om Ugen, og hvis Kone gaar paa Arbejde og tjener en halv Snes Kroner om Ugen, altsaa til sammen 2,236 Kr., der vil Manden blive overflyttet til den bemidledes Klasse, hvis man skal regne efter Skatteindtægten. Jeg spurgte den højtærede Minister: Hvorledes er Forholdet for disse Børn? Skal Børnene ogsaa være i den bemidledes Klasse og intet Statstilskud have, og skal Konen ogsaa være i den bemidledes Klasse og intet Statstilskud kunne faa? Det er virkelig af overordentlig stor Interesse at faa Svar herpaa, navnlig for københavnske Sygekasser og Bysygekasser, hvor der er utallige Mængder af Medlemmer, hvis Hustruer og Børn bidrager til at skaffe den samlede Indtægt for Familien. Det er af største Interesse at vide, om de skal følge med over i de bemidledes Klasse til Trods for, at de alle er saa ubemidlede, at de er lige ved at være nødlidende, paa visse Tider i alt Fald, naar Arbejdsløshed o. lign. holder sit Indtog hos dem. Jeg skal nævne et tredie Eksempel for den højtærede Minister, det angaar § 6, d., hvor Grænsen findes sat til 1,300 Kr. for gifte Personer i Stationsbyer og bymæssige Bebyggelser. Der ligger omkring København saavel som omkring andre store Byer saadanne Landkommuner. Ved København ligger f. Eks. Glostrup og ude paa Amager Dragør, Magleby, og hvad de nu hedder. Ogsaa omkring andre store Byer ligger saadanne Landkommuner, og almindeligvis, i alt Fald ikke ualmindeligt, har en Mængde Arbejdere, der bor der, deres Arbejde inde i Byen. Disse Arbejdere opnaar altsaa den Løn, som gælder i Hovedstaden, men de har til Gengæld Afgang i deres Indtægter ved Kørselspenge og ved, at de